

Никола Станевъ

Отбрана на Съединението

Сполука и надежда

Съединението се извърши сполучливо. Въ Пловдивъ и въ всички градове и села изъ Южна България народътъ единодушно и радостно прие и одобри Съединението между дветъ български държави. Сжшо така съ голѣмо въодушевление биде избранъ князь Александъръ Батенбергъ за *князь на всички българи*.

Това народно съгласие възвиси много българитѣ. Отъ чужбина се получиха насърдения. Мждритѣ чужди министри, крале и учени мжже изпратиха поздрави и похвали до княза и до българскитѣ министри. Тѣ признаваха, че въ Берлинъ презъ 1878 г. съ България е станала грѣшка и несправедливо била разкжсана. Дветѣ сестри — Княжеството и Източна Румелия — не могатъ да живѣятъ и да напредватъ една безъ друга. Народътъ отъ много вѣкове е билъ наедно въ своята работа, въ своитѣ неволи и радости. Народнитѣ училища, църквитѣ, манастиритѣ, книжнината — всичко е било подъ една българската община въ Цариградъ. Произведенията отъ земята, отъ скотовѣдството и отъ домашнитѣ занаяти (платна, шакъ, гайтанъ, чорапи, дрехи, аби), сж се изнасяли на голѣмитѣ пазари и лесно се разпродавали. Така българитѣ добивали отъ своитѣ стоки по-добри приходи, за да живѣятъ що годе сносно и човѣшки. Ето защо, казвали приятелитѣ на българитѣ, не бѣ право да се разкжсватъ българскитѣ земи на малки